

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg på 17 medlemmer angående ministerkontrol med bevillinger [af Lysholt Hansen m.fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. XXXI. Fremsat 14/11 75. Første behandling 28/11 75).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *Glistrup* (FP) og *Svend Andersen* (Rosk. amt) (FP):

Til teksten.

1) Tallet „17“ ændres til: „21“.

2) Ordene „bevillingerne med særligt henblik på, om der bør foretages ændringer i de gældende love om kunststøtte med hensyn til administration og appelmuligheder“ udgår, og i stedet indsættes: „den offentlige forvaltning“.

Til titlen.

3) Tallet „17“ ændres til: „21“, og ordet „bevillinger“ ændres til: „den offentlige forvaltning“.

Bemærkninger.

Som begrundelse henvises til beretning fra det af folketinget den 16. juni 1975 nedsatte udvalg angående ministerkontrol med bevillinger, afgivet den 6. oktober 1975. (Folketinget 1974-75, 2. samling, blad nr. 932).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Glistrup (FP):

Som nævnt ved førstebehandlingen her i fredags er fremskridtspartiet helt enig i, at det er et godt forslag, hr. Lysholt Hansen m. fl. har fremsat.

Ændringsforslagene går naturligvis ud på at gøre det endnu bedre, og det vil vi gerne gøre på to punkter. Medlemmernes antal — det er ændringsforslag nr. 1 og 3 — vil vi gerne øge fra 17 til 21. Forholdet er jo det, at dette hellige tal 17 er kommet ind på et tidspunkt, hvor der var langt færre partier i folketinget, end tilfældet nu er, og vi synes så afgjort, når man har en principiel sag som den foreliggende, principiel både vedrørende det politiske og vedrørende det statsretlige, så må man søge at indrette ud-

valget på en sådan måde, at alle de partier, som vælgerne nu har sat ind her i folketinget, også kan have en rimelig chance for at deltage i arbejdet, og det vil de få, hvis vi går op til de 21. Det er jo således, at det, man traditionelt kalder 17 mands udvalg, i virkeligheden er blevet til 30 mands udvalg på grund af stedfortræderordningen, og derfor er der ikke noget afskrækkende i at komme frem til tallet 21.

Det andet forslag vedrører udvalgets kommissorium. Grundtanken bag udvalget, som den oprindelige forslagsstiller, hr. Ninn-Hansen, startede med, er, at det er så uhyre vigtigt, at hvad der foregår inden for den udøvende magt, virkelig foregår således, at ministeren er den, der tager sig af tingene, således at folketinget har en reel mulighed for at leve op til Hørups ord om „Ingen over, ingen ved siden af folketinget“, derved at folketinget jo kan tage ministeren i ørerne. Det gælder selvfølgelig på alle ministeradministrationsområder, men som kommissoriet er udformet i hast i sin tid i juni måned og nu gentaget i forslaget, så er det kun de ting, der direkte vedrører bevillinger, der er kommet med. Men alt har jo til syvende og sidst en eller anden økonomisk flade. Derfor er det ikke en afgrænsning, der teknisk er god. Det vil give usikkerhed om, hvad man kan tage med. Under alle omstændigheder er princippet om, at det er folketinget, der skal være den dirigerende faktor, noget, der gælder, hvad enten det er af bevillingsretlig eller ikke-økonomisk natur. Derfor er den udvidelse af kommissoriet, som fremskridtspartiet har foreslået i ændringsforslag nr. 2, sagligt velbegrundet.

Jeg anbefaler, at man stemmer for alle tre ændringsforslag.

Lysholt Hansen (S):

Da vi skulle afgive beretning i sidste samling fra det udvalg, der var nedsat i henhold til dagsordenen af 16. juni 1975, drøftede vi de her af hr. Glistrup rejste spørgsmål. Men vi var for et meget stort flertals vedkommende enige om, at med den suppleantordning, vi havde, var det rigtigst, at vi holdt os stringent til den dagsordenstekst, der var vedtaget i folketinget, så vi undgik en ny drøftelse af alle principperne. Det gjaldt også med hensyn til det andet ændringsforslag fra hr. Glistrups parti om at indføre